Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (ósma izba)

z dnia 28 maja 2020 r.*

Odwołanie – Artykuł 73 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem – Postanowienie Sądu stwierdzające oczywistą niedopuszczalność skargi z powodu braku odręcznego podpisu – Skarga w wersji papierowej zawierająca wydruk uwierzytelnionego podpisu elektronicznego

W sprawie C-309/19 P

mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 56 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wniesione w dniu 15 kwietnia 2019 r.,

Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos, z siedzibą w Villarcayo (Hiszpania), którą reprezentowali J. Azcárate Olano i E. Almarza Nantes, abogados,

wnosząca odwołanie,

w której drugą stroną postępowania jest:

Komisja Europejska, którą reprezentowali F. Castillo de la Torre i I. Naglis, w charakterze pełnomocników,

strona pozwana w pierwszej instancji,

TRYBUNAŁ (ósma izba),

w składzie: L.S. Rossi, prezes izby, J. Malenovský (sprawozdawca) i F. Biltgen, sędziowie,

rzecznik generalny: G. Hogan,

sekretarz: M. Ferreira, główna administratorka,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

Wyrok

1 W swoim odwołaniu Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos (stowarzyszenie producentów kaszanki z Burgos, Hiszpania) wnosi o uchylenie postanowienia Sądu Unii Europejskiej z dnia 14 lutego 2019 r., Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos/Komisja (T-709/18,

* Język postępowania: hiszpański.

niepublikowanego, zwanego dalej „zaskarżonym postanowieniem”, EU:T:2019:107), w którym Sąd odrzucił jako oczywiście niedopuszczalną jej skargę o stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1214 z dnia 29 sierpnia 2018 r. rejestrującego w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [„Morcilla de Burgos” (ChOG)] (Dz.U. 2018, L 224, s. 3, zwanego dalej „spornym rozporządzeniem”).

Postępowanie przed Sądem i zaskarżone postanowienie

2 Pismem przekazanym za pośrednictwem faksu sekretariatowi Sądu w dniu 28 listopada 2018 r. wnosząca odwołanie wniosła skargę o stwierdzenie nieważności spornego rozporządzenia wraz z dwoma dodatkowymi wnioskami.

3 Jako że rozporządzenie to zostało opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu 5 września 2018 r., termin do wniesienia skargi na to rozporządzenie upłynął w dniu 29 listopada 2018 r.

4 W dniu 29 listopada 2018 r. do sekretariatu Sądu wpłynęła skarga w formie papierowej, opatrzona różnymi podpisami.

5 Na podstawie art. 126 swojego regulaminu postępowania Sąd zdecydował orzec postanowieniem z uzasadnieniem, bez dalszych czynności procesowych, i odrzucił skargę jako oczywiście niedopuszczalną.

6 W pkt 10 i 12 zaskarżonego postanowienia Sąd przypomniał najpierw, że zgodnie z art. 73 § 1 jego regulaminu postępowania w wersji mającej zastosowanie do sporu „oryginał pisma procesowego w wersji papierowej jest opatrzony własnoręcznym podpisem pełnomocnika albo adwokata lub radcy prawnego strony” oraz że nieprzestrzeganie tego przepisu stanowi nieusuwalny brak zgodnie z orzecznictwem Trybunału. Następnie w pkt 15 tego postanowienia wskazał, że wersję papierową pisma, która zawierała część główną skargi oraz dodatkowe wnioski, należy uznać za jedyne pismo procesowe. Wreszcie w pkt 16 i 17 owego postanowienia, które należy odczytywać w związku z pkt 6 tego postanowienia, Sąd orzekł, że z uwagi na okoliczność, iż żaden z podpisów widniejących na tym piśmie procesowym nie był odręczny, jako że zostało ono zeskanowane, skarga była oczywiście niedopuszczalna i nie należało jej doręczać Komisji Europejskiej.

Żądania stron w postępowaniu przed Trybunałem

7 W swoim odwołaniu wnosząca je wnosi do Trybunału o:

– uznanie odwołania za dopuszczalne;

– uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości;

– uznanie za dopuszczalną skargi wniesionej do Sądu i stwierdzenie nieważności spornego rozporządzenia; i

– obciążenie Komisji kosztami postępowania.

8 Komisja wnosi do Trybunału o oddalenie odwołania i o obciążenie wnoszącej odwołanie kosztami postępowania.

W przedmiocie odwołania

9 W swoim jedynym zarzucie wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył prawo, uznając w zaskarżonym postanowieniu, iż wymogi wymienione w art. 73 jego regulaminu postępowania, w wykładni nadanej im w orzecznictwie, zostały naruszone. Utrzymuje ona zasadniczo, że to naruszenie prawa opiera się na przeinaczeniu okoliczności faktycznych przez Sąd, ponieważ uznał on błędnie, iż skarga zawiera zeskanowane podpisy, podczas gdy podpisy te są w rzeczywistości kwalifikowanymi podpisami elektronicznymi, które należy stawiać na równi z odręcznymi podpisami w rozumieniu rzeczonego artykułu.

10 Należy przypomnieć, że – jak wynika z art. 256 ust. 1 akapit drugi TFUE i art. 58 akapit pierwszy statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej – odwołanie jest ograniczone do kwestii prawnych. Sąd jest zatem wyłącznie właściwy do ustalenia i dokonania oceny istotnych okoliczności faktycznych, jak również do dokonania oceny dowodów. Ocena tych okoliczności faktycznych i tych dowodów nie stanowi zatem, z zastrzeżeniem przypadku ich przeinaczenia, kwestii prawnej podlegającej jako taka kontroli Trybunału w ramach postępowania odwoławczego (wyrok z dnia 13 listopada 2019 r., Outsource Professional Services/EUIPO, C-528/18 P, niepublikowany, EU:C:2019:961, pkt 47 i przytoczone tam orzecznictwo).

11 W tym względzie Trybunał orzekł już, że takie przeinaczenie musi wynikać w sposób oczywisty z dokumentów zawartych w aktach sprawy, bez konieczności dokonywania nowej oceny okoliczności faktycznych i dowodów, oraz że do wnoszącego odwołanie należy precyzyjne wskazanie elementów, które zostały przeinaczone przez Sąd, jak również wykazanie błędów w analizie, które w jego ocenie doprowadziły do tego przeinaczenia (zob. w szczególności wyrok z dnia 13 listopada 2019 r., Outsource Professional Services/EUIPO, C-528/18 P, niepublikowany, EU:C:2019:961, pkt 48 i przytoczone tam orzecznictwo).

12 W niniejszym przypadku należy stwierdzić, że ostatnia strona oryginału skargi wszczynającej postępowanie zawiera w przypadku każdego z obu adwokatów podpisujących tę skargę na pozór odręczny podpis, któremu towarzyszy wydrukowana wzmianka „podpisane elektronicznie w imieniu [nazwisko każdego adwokata]" i kod identyfikacyjny związany z nazwiskiem każdego adwokata podpisującego skargę oraz data i godzina, w której uczyniono użytek z kwalifikowanych podpisów elektronicznych. Ponadto strony 25 i 26 tego samego oryginału zawierają także na pozór odręczny podpis każdego z adwokatów wnoszącej odwołanie.

13 Po pierwsze, jeśli chodzi o na pozór odręczne podpisy znajdujące się na stronach 25 i 26 oraz na ostatniej stronie skargi, z fizycznego badania oryginału skargi wynika, że są to zeskanowane obrazy odręcznych podpisów, czego wnosząca odwołanie nie kwestionuje.

14 Po drugie, w odniesieniu do domniemanych kwalifikowanych podpisów elektronicznych figurujących na ostatniej stronie skargi należy stwierdzić – niezależnie od faktu, że adwokaci wnoszącej odwołanie posiadają krajowe certyfikaty pozwalające im na używanie takich podpisów – że z uwagi na okoliczność, iż oryginał skargi był w formie papierowej, a nie w formie elektronicznej, danych dotyczących tych podpisów, nawet jeśli towarzyszy im wyrażenie „podpisane elektronicznie", nie można uznać za mające jakikolwiek elektroniczny charakter, lecz należy je postrzegać jako zwykłe wydrukowane wzmianki podobnie jak jakikolwiek inny wydrukowany element skargi.

15 Po trzecie, wbrew temu, co twierdzi wnosząca odwołanie, oryginał skargi w formie papierowej nie zawiera kwalifikowanych podpisów elektronicznych, lecz jest co najwyżej papierowym wydrukiem dokumentu elektronicznego zawierającego kwalifikowany podpis elektroniczny każdego adwokata wnoszącej odwołanie.

16 Z trzech poprzednich punktów niniejszego wyroku wynika, że aby sprawdzić na podstawie art. 73 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem w jego wersji mającej zastosowanie w niniejszej sprawie, czy oryginał skargi zawierał odręczne podpisy, Sąd mógł wziąć pod uwagę tylko na pozór odręczne podpisy figurujące na stronach 25 i 26 oraz na ostatniej stronie papierowego oryginału skargi, które to podpisy są – jak wynika z pkt 13 niniejszego wyroku – zeskanowanymi podpisami. W tych okolicznościach nie można zarzucać Sądowi, że przeinaczył okoliczności faktyczne, uznając w pkt 6 zaskarżonego postanowienia, iż skarga zawierała wyłącznie zeskanowane podpisy przedstawicieli skarżącej, a nie odręczne podpisy.

17 Jako że oryginał skargi nie może zawierać kwalifikowanych podpisów elektronicznych, nie należy badać argumentu wnoszącej odwołanie odnoszącego się do stawiania na równi takich podpisów z odręcznymi podpisami.

18 Zważywszy, że wszystkie podpisy widniejące na oryginale skargi w formie papierowej należy zatem uznać za zeskanowane podpisy oraz z uwagi na okoliczność, że wnosząca odwołanie nie kwestionuje istotności rozumowania przyjętego przez Sąd w pkt 10–16 zaskarżonego postanowienia w świetle tych podpisów, należy oddalić zastrzeżenie wnoszącej odwołanie dotyczące naruszenia prawa, jakiego Sąd miał się dopuścić w związku z przeinaczeniem okoliczności faktycznych.

19 Ponadto w odniesieniu do zastrzeżenia wnoszącej odwołanie, jakoby w celu złożenia skargi jej adwokaci zastosowali się do instrukcji, które miały im zostać przekazane drogą telefoniczną przez sekretarza Sądu, wystarczy stwierdzić, że wnosząca odwołanie nie twierdzi, iż sekretarz udzielił jej adwokatom instrukcji, aby wysłali w trzech egzemplarzach papierowy oryginał zawierający wyłącznie zeskanowane podpisy, jak również wydruk kwalifikowanych podpisów elektronicznych, oraz że postępując w ten sposób, wprowadził ich w błąd.

20 Następnie w odniesieniu do zastrzeżenia, zgodnie z którym wskutek wejścia w życie nowej wersji regulaminu postępowania przed Sądem wymóg odręcznego podpisu został uchylony począwszy od dnia 1 grudnia 2018 r., czyli zaledwie dwa dni po upływie terminu do wniesienia skargi, wystarczy stwierdzić, że wnosząca odwołanie nie kwestionuje, iż mającą tu zastosowanie wersją rzeczonego regulaminu postępowania była wersja sprzed dnia 1 grudnia 2018 r.

21 Wreszcie w zakresie w jakim wnosząca odwołanie powołuje się na zasadę działania wstecz łagodniejszej ustawy karnej, należy zauważyć, że poza faktem, iż niniejszy spór nie wpisuje się w ramy karne, niedopuszczalność skargi stwierdzona przez Sąd w zaskarżonym postanowieniu nie stanowi „kary" przyjętej wobec wnoszącej odwołanie, lecz jest zwykłą konsekwencją nieprzestrzegania przez wnoszącą odwołanie przepisu proceduralnego zawartego w regulaminie postępowania przed Sądem.

22 W świetle powyższych rozważań należy oddalić jedyny zarzut podniesiony przez wnoszącą odwołanie, a tym samym odwołanie.

W przedmiocie kosztów

23 Zgodnie z art. 184 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem, jeżeli odwołanie jest bezzasadne, Trybunał rozstrzyga o kosztach. Zgodnie z art. 138 § 1 tego samego regulaminu postępowania, mającym zastosowanie do postępowania odwoławczego na podstawie art. 184 § 1 tego regulaminu, kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę.

24 Ponieważ Komisja wniosła o obciążenie wnoszącej odwołanie kosztami postępowania, a wnosząca odwołanie przegrała sprawę, należy obciążyć ją kosztami postępowania.

Z powyższych względów Trybunał (ósma izba) orzeka, co następuje:

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos zostaje obciążona kosztami postępowania.

Podpisy